Ünnepi szám

Közéleti lap

Köztér

I. évfolyam 2. szám 1998. augusztus

Szent István ünnepén

István király törvénye

(részletek)

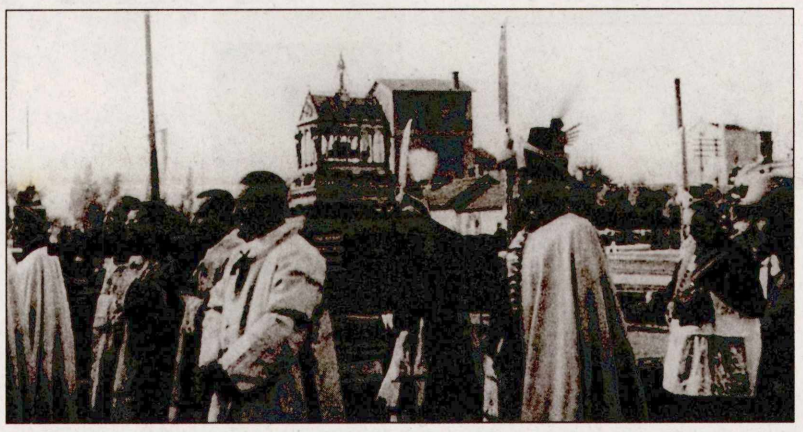
A királyi emelvényen a tanács a hetedik helyre tart igényt. A tanács állít királyokat, dönti el az ország sorsát, védelmezi a hazát, csendesíti a csatát, győzelmeket ő arat, kerget támadó hadat, behívja a barátokat, városokat ő rakat, és ront le ellenséges várakat. Minthogy pedig a tanácsnak ekkora haszna van, ostoba, pöffeszkedő és középszerű emberekből összeállítani, én úgy vélem, mit sem ér...

Az erények mértéke teszi teljessé a királyok koronáját, és a parancsok között a tizedik. Ennek okából hát ...megparancsolom, hogy mindenütt és mindenben a szeretetre támaszkodva ne csak atyafiságodhoz és a rokonságodhoz, vagy a főemberekhez, avagy a gazdagokhoz, a szomszédhoz és az itt lakóhoz légy kegyes, hanem még a külföldiekhez is, sőt mindenkihez aki hozzád járul. Mert a szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz. Légy irgalmas minden erőszakot szenvedőhöz, őrizd szívedben az isteni intést: „irgalmasságot akarok és nem áldozatot." Légy türelmes mindenkihez, nemcsak a hatalmasokhoz, hanem azokhoz, akik nem férnek a hatalomhoz. Aztán légy erős, nehogy a szerencse túlságosan felvessen, vagy a balsors letaszítson. Légy szelíd, hogy sose harcolj az igazság ellen. Légy becsületes, hogy szándékosan soha senkit gyalázattal ne illess.

Walter Anikó felvétele

A Szent Korona másolatát idén az Európa Jövője Gyermektalálkozón ünnepélyes keretek között mutatták be Kecskeméten

Hatvan éve, 1938-ban a Szent Jobbot országjáró körútján Kecskemétre is elhozták. Kép a Kecskemét anno albumból

Agora

vitára bocsátva

Köztér-agora-fórum. Hírek, vélemények cseréje: bár a hír csak az alap, a lényeg a vélemény kinyilvánítása, a vita. Nem öncélú! Évtizede élünk tágabb horizontú világban, és mintha azóta szünetelne a vélemények cseréje. Úgy értem: a köztéren.

Kezdetben talán ez érthető is volt, mindenki próbált új helyzetben talpon maradni, újradefiniálni önmagát, és ez bizony sok energiát emésztett fel. Bár az is elmondható, hogy az építész szakma képviselői nem sok „megszólítás" elől tértek ki...

Alakult a város magától. Széttekintve az országban, ez is siker, csak kecskemétiként az ember – főleg, ha építész – többre vágyik! A fejlődés, vagy inkább a gyarapodás ellenére a városépítészeti (és itt ezt a szót nem egy szakterület, hanem a kultúra egy ágának megjelölésére használom) híre megkopott. A szabadság eredményei kezdik a kontúrokat kikezdeni. És ez nem a szabadság hibája!

Ne értsenek félre! Gyakorló építészként nagyon irtóznék attól, hogy valami kecskeméti stílus-agyalmány legyen az idea! Strukturális problémák vannak a város építésében. Mintha nem lennénk tisztában azzal, hogy milyen értékeink vannak, és ezekre miért érdemes építeni. A jelentősebb kérdések egyáltalán nem stíluselemekben rejlenek, akik így láttatnák, szándékosan mellébeszélnek! Az igazi probléma az, amikor rombolunk, vagy amikor „kihagyjuk a ziccert". Nem példálózom egyes épületekkel, mert a lényeg az, hogy a jövőben hogyan kerüljük el az ilyenfajta hibákat.

Mindenekelőtt az értékek újrafelismerésében és tudatosításával. Konszenzusnak kell(ene) létrejönni a fejlődés-fejlesztés tartalmi kérdéseiről, irányairól. Úgy látom, hogy ez nincs, a rendezési tervek nem sokat érnek, mert túl „naprakészen" változnak! Ez a város néha(?) kisvárosként üzemel – pedig annyira már nem az –, és nagyvárosi nagyvonalúsággal kísérletezik, pedig könynyen elherdálhatja amije van: szóval, annyira nem nagy a város.

Az, hogy az embernek az az érzése: nincs gazdája a városnak, mindenekelőtt abból ered, hogy egy-egy fejlesztési-üzleti (primitívebben: területeladási) akció során, mintha nem lenne szempontrendszere a városnak. Ennek talán az is az oka (más okok mellett), hogy nincs is képben! Máig nincs a döntéseket előkészítő, tárgyalási alapot képező információs bázis, pedig a multik profik...

Mindezek mellett eltörpül a polgárok parkolási rendeletekkel való ingerlése, a „helyi védelem" nevű építészeti-jogi nonszensz és a többi. Ezek azok az elemek, amik arra jók, hogy előbb utóbb mindenki a „szabályokon túli lehetőségeket" is vizsgálja. Holott csak az említett két tétel is olyan problémákra utal, aminek kőkemény, valós alapja van, csak épp a polgárpukkasztás műfaját a művészettől átvette a politika.

Olyan helyzetet kellene teremteni, hogy konszenzusra lehessen jutni. Az ennek nyomán kialakított szabályrendszer betartásával létrejövő alkotások – művek-házak legrosszabb esetben is legfeljebb csak nem lesznek értékgyarapítók, de legalább nem rombolnak! Ez az elv az elmúlt nyolc évben is csorbát szenvedett.

A magam részéről ez szubjektív háborgás (nehéz egyszercsak, nyolc év csendje után megszólalni). De ennek a vágyott konszenzusnak a kialakításához igyekszem majd hozzájárulni, ha mód lesz rá, a Köztér hasábjain is.

Boros Pál
építész

1934 1998

Híros Hét Fesztivál

Augusztus 25-30.

Naprendszer szobrokból

E. Kovács Zoltán
csillagász,
a Planetárium
igazgatója

A Kecskeméti Planetárium fennállása – tizenöt év – óta törekszik arra, hogy az érdeklődőknek helyes képet adjon az égitestek világáról. A Soros Alapítványtól két éve elnyertük a modell-intézmény címet.

Sikereink titka: a szemléltetés. Azonban a bolygórendszer arányos szemléltetéséhez nem elég a planetárium, ahhoz a városra van szükség.

Először néhány évvel ezelőtt valósítottunk meg Kecskeméten a Nap és a bolygók méreteinek és távolságainak egyidejű érzékeltetését, arányosan elhelyezve a városban. A Nap makettje focilabda nagyságú a Városházánál, a Plútó viszont egy gombostű feje a planetáriumnál. Közte a többi, mindegyik méret- és távolságarányosan egyszerre. Aki mindezt egy séta keretében végigjárta, érzékelhette, hogy az égitestek méreteihez képest (a Föld például egy gyöngyszem) micsoda irdatlan távolságban vannak a bolygók.

Egyébként ilyen Naprendszer-túrát Ópusztaszeren is csináltunk már. Az Európa Jövője nemzetközi gyermektalálkozó vendégei is résztvevői voltak egy hasonló programnak.

Tervezem, hogy Kecskeméten a kis bolygómakettekhez szobrászművész által készített alkotásokat helyezünk el, amit az érdeklődő bármikor végigjárhat. Ilyesmi – szobrok nélkül – Európában eddig csak Svájcban valósult meg. Az Amerikai Egyesült Államokban is van három hasonló.

Az viszont, hogy mindez ne csak csillagászati szemléltetés legyen, hanem egyúttal képzőművészeti alkotásokban is gyönyörködhessen az érdeklődő ember, a maga nemében a világon egyedülálló lenne. Talán sikerül megvalósítani a Magyar Turizmus RT. segítségével, de most szinte minden szponzorokon múlik.

Remélem, hogy jövőre bárki megtekintheti a „csodát", s felfoghatja láttán, hogy a méretekhez képest milyen messze is vannak egymástól ezek az égitestek.

Lakótelepről a zarándokhelyre

A Széchenyivárosi Szent Család Plébánia idén a Pilis hegységben található Péliszentföldkereszten tartotta egy hetes nyári lelkigyakorlatát. Több mint százan indultak el Kecskemétről, hogy családjukkal pihenjenek, és lelkileg feltöltődjenek a táborban.

A környezet ideális erre a célra. A szalézi szerzetesház a nyolcvanas években börtönként fungált, ma idelátogató turistákat és keresztényeket fogad.

– Nagy ajándék volt számomra ez a tábor, – kezdi beszámolóját **Szabó József** atya, a plébánia-közösség egyik lelkivezetője. – A családok elhozták a gyermekeiket, párhónapos baba is volt közöttünk. A gyerekekre napközben fiatalok vigyáztak, akik már az indulás előtt eljártak a családokhoz, hogy összeszokjanak a csemetékkel.

A keresztény ember életében nélkülözhetetlen a lelkigyakorlat. Új életre hív, feltöltődést ad, erősít a hitben. Ilyenkor látjuk meg igazán, hogy tud élni egy keresztény közösség.

– Kevesebb lennék, ha nem jöttem volna el, – mondja **Sendula Ferenc** a Faragó Béla Gyermekotthon igazgatója. **Jávorka Lajos** atya fontos mondanivalójú előadásokat tartott. Emellett volt sport és kultúra, és szórakozás is, Úgy érzem, hogy így feltöltődve felkészültebben állok majd évkezdéskor a tantestület elé.

Az együtt töltött napok alatt elfogadtuk egymást. Növekedett a toleranciánk, erősödött bennünk a másság tisztelete, – vélekedett a huszonéves **Latóczki Annamária**. – A beszélgetések során szembesülhettünk hibáinkkal, de segítséget is kaptunk személyiségünk kiteljesítésére. Számomra a legnagyobb élményt az jelentette, hogy, hogy őszintén elmondhattuk problémáinkat, véleményünket egymásnak.

Gódor József nyugdíjas szerint bármelyik egyházhoz, csoporthoz tartozó keresztény ember számára ideális lett volna ez a tábor:

– A mindennapi emberi problémákkal is tudtunk foglalkozni. Igazán hasznos, jövőbe mutató beszélgetéseket folytattunk egymással. Ez a tábor is igazolta, hogy jó döntést hoztam, amikor megkerestem a Széchenyivárosi Szent Család közösséget.

Szappanos Benedek

A lelkigyakorlaton résztvevő kecskemétiek

Kánikulában a fűtésről

Most még ájuldozunk a perzselő nap ingyen szolgáltatott hőenergiájától, de a távfűtéses lakásban élő több, mint 11 ezer kecskeméti lakás tulajdonosának a hideg futkározik a hátán, ha a télre gondol. Ha beköszöntenek a hideg napok, a szolgáltatott hőenergia kiszolgáltatottja lesz mindegyikük. Ahány panelház, annyi panasz. Néhol a túlfűtésre, máshol a langyos radiátorra záporozik a zokszó, de leginkább a számla, a számlák, csak azt tudnánk feledni!

Nem véletlen, hogy az augusztus 11-én a Kecskeméti Tudomány és Technika Házának kongresszusi termében megtartott „melegügyi fórum" népes közönséget vonzott. Ott voltak a lakóházak közös képviselői. Jónéhányan nem bízták véleményüket képviselőre: maguk vették a fáradságot végighallgatni az illetékeseket, s hallatni a véleményüket. Többek között ott volt dr. Brúszel László ügyvéd is, aki az előző parlamenti ciklusban országgyűlési képviselőként a társasházi törvény előkészítésében vállalt oroszlánrészt, s ebben a témában több helyi fórumot is tartott.

Aztán eljöttek azoknak a cégeknek a képviselői, akiknek a fűtési energia egyéni mérésére van eladnivaló készülékük. Kissé a süketek párbeszédéhez hasonlított az eszmecsere, mert a cégképviselők a konkrét kivitelezési ajánlatokkal jelentek meg, holott a lakók még a legfontosabb elvi kérdéseket sem tisztázták eddig. A társasházi törvény azonban minden jogi lehetőséget megad a lakóközösségeknek, hogy a legfontosabb kérdésekben szuverén módon dönthessenek. Az egyezségre jutás nem lesz könnyű.

A fűtési fórum részvevőinek egy csoportja.

Márpedig a háztartásokban az összes energiaszükséglet 10 százalékát a világításra, a háztartási gépek üzemeltetésére használjuk, 15 százalékát a vízmelegítésre, a fennmaradó 75 százalékot pedig a fűtés emészti fel. Spórolhatunk tehát a villanyoltogatással, langyos tussal rogyásig ...

A nagy kérdés: ha minden lakásban mérjük a felhasznált energiát (rászánva a mérőkészülékre x ezer forintot) jobban járunk-e?

Nos, a legutóbbi „melegügyi fórum" alig véget vethető vitájából, hozzászólásaiból sejthető, maradt még nyitva számtalan kérdés a szeptemberi folytatásra is.

Egy biztos csak: az idén is lesz tél.

n.m.

Kecskeméti lét =

KECSKEMÉT

- közéleti hetilap -

Szeptember elején új lap jelenik meg a város újságosstandjain Kecskeméti Lét címmel. Szerkesztője és kiadója **Kutasi Ferenc**, aki ebben a szakmában nem számít kezdőnek, hiszen szerkesztette a Bácskapocs és a Zóna című lapokat is.

– Úgy gondoltam, kellene egy olyan újság, ami az események hátterével, mozgatórugóival foglalkozik, a kecskeméti emberek életéről, ennek az életnek a minőségéről szól, mindenféle hivatalos szervezettől és párttól függetlenül. Hetilap lesz, tehát nem napi híreket fog közölni.

– Kik készítik az újságot?

– Belső munkatárs nincs. Újságírók és nem újságírók, régi és új barátok, olyanok is, akik a hajdani Bácskapocshoz kötődtek.

– Hasonlítani fog ez a lap ahhoz – a most már talán legendásnak is nevezhető – Bácskapocshoz, ami alaposan megosztotta az olvasókat, és a kecskemétiektől igen gyorsan csúfnevet is kapott?

– A Bácskapocs a rendszerváltás újságja volt, annak minden, vállalható hibájával és erényével együtt. Előttünk független, szabad sajtót – úgy értem, '45 után – senki nem csinált, a mi korosztályunk nem tudta, hogy milyen az, amikor nem mondják meg, mit kell írni. Éppen ezért lett olyan a Bácskapocs, amilyen. Sok szunnyadó bántalom, keserűség jött elő. Ezzel együtt mindig büszke leszek, hogy megcsináltuk. A Kecskeméti Lét nem lesz bulvárlap, de örömlap sem. Kritikus hangvételű, szélsőségektől mentes, mértékadó és eligazító újságot szeretnénk készíteni, aminek adni lehet a szavára.

– Kinek fog szólni?

– Ilyen kis városban nincs értelme rétegeket megcélozni. Mindenkinek, aki megveszi, minden gondolkodó és érdeklődő olvasónak.

m.á.

Állandó légi-földi csata

Adott légtérben egy szúnyog is több a kelleténél. Mert ha egyetlen egy is döngicsél ideális helyet keresve a támadáshoz, rögtön ideges lesz az ember fia. Ha az incidens álmában éri a delikvenst, időzített bombaként viselkedik a púp: nem marad el a reggeli vakaródzás és a méltatlankodás. Még dühítőbb, ha a vérszívó szúnyognémber a gyerekünket szemeli ki donornak, nincs anya, aki a vörösre mart kis karocska láttán arra gondolna: a szúnyogasszony csak a nemzetsége életben tartásához tette mindezt.

Így hát szúnyogirtásért kiált minden halandó: lakjon bár városban, falun. Drága pénzen irtószert vesz, kenekszik. Arányaiban nem kisebb költséggel megszervezik az „intézményes" irtást is, repülőről, helikopterről, földi köddel, síppal, dobbal, nádihegedűvel. Az eredmény?

Nincs olyan írtóhadjárat, amit át ne vészelne néhány példány. Az a bizonyos egy legalább, amely adott légtérben több a kelleténél. Légi-földi csatanyertes a szúnyog. Mi pedig vakarodunk, vakarodzunk....

Novák Kornél, a polgármesteri hivatal mérnöki és környezetgazdálkodási iroda városüzemeltetési csoportvezetője elmondja:

Legutóbb szombaton végeztek szúnyogritkítást repülőről. Ez már idén az ötödik alkalom volt. 996 hektárnyi területen így, 3 hektáron biológiai módszerrel gyérítik a lárvákat. De alkalmazzák a ködösítést is, 164 hektár területen. Ez a város költségvetéséből eddig 5 millió hétszázezer forintot emésztett föl.

Ha még szükség lesz rá, folytatják a munkát, amelyet a Herescoop kft. végez.

Jövőre szeretnék növelni a szúnyogritkításba bevont területet, Katonatelep, Hetényegyháza, valamint a tanyás területek szerepelnek a tervben. Akkor még kevesebb szúnyog lesz.

Az erre a területre vonatkozó tanulmányterv szeptember végére készül el.

n.m.

Kecskeméti repülőnap

Augusztus 22-23-án ismét megrendezik a nemzetközi repülőnapot Kecskeméten. Tavaly legalább 300 ezren voltak kíváncsiak a légi bemutatókra, az idén sem számítanak kevesebb érdeklődőre a rendezők. A gépek és pilótáik tudásuk legjavát mutatják be. Barátságos vetélkedő ez, minden számításba vehető géptípus, régi-új fegyverbarátok szereplésével

Bolond a gomba!

Írta:
Szabó Klára

Évtizedek óta Kecskeméten élő barátom oly vidékről származott az Alföldre, ahol a gombával kapcsolatos feketehumor annyira mindennapos volt, mint másutt a rendőrviccek. Afféle kultikus szelleműző lehetett náluk a folklór e szokatlan válfaja, hegyvidéki falujában ugyanis hetedízigleni felmenőjéig mindenki csalhatatlan gombaszakértőnek vallotta magát. Nem mintha ennek különösebb hangot adtak volna, egyszerűen tették a dolgukat, nemzedékről nemzedékre. Ha eljött az ideje, a falu apraja-nagyja az erdőt járta, s amikor csak lehetett, gomba rotyogott a fazekakban, vagy sercegett tojások közt hányódva az elfeketedett serpenyőkben.

Másfél emberöltő távolából, bár már nem élnek ott rokonai, barátom szívszorongva gondol mostanában szülőfalujára. Nem azon a vidéken történtek ugyan a legutóbbi idők szinte felfoghatatlan tragédiái, ő mégis fél, hogy ez talán csak földijei szerencséjén múlott. Nagyon megváltozhatott ott is az élet. Vajon a mai fiatalokkal, gyerekekkel megismerteti-e valaki a gombák titkát?

Neki nem volt rá ideje, hogy megtanítsa fiait, honnan ismerszik meg a fenséges zamatú, s a szende álruhába bújt mérges. Itt, Kecskeméten, nem is volt erre szükség. Ha nagyritkán gomba került az asztalra, az piacon vásárolt, a csarnoki szakértő által garantáltan ehetőnek ítélt csiperke vagy laska volt. Fura dolog ez, mondja, a városiaknak van gombaszakértőjük, pedig a flaszteron nemigen terem gomba, ahol viszont bőviben vannak neki, a szakértő hibádzik. Faluhelyen ma is követhetetlen a tragédiák óta tévéből-rádióból-vízcsapból folyó jótanács: csak szakértő által ellenőrzött gombát tessenek fogyasztani! Vagy szakértővé kell hát válni kinek-kinek önmagának, vagy tanácsos lemondani a kétes kimenetelű kulináris gyönyörökről.

Barátom most vett egy könyvet. Gombákról szól, gyerekeknek. Szeretné, ha ez lenne az első könyv, amit elolvas az unokája, ha megismeri az ábécét. Akkorra ő pont nyugdíjas lesz, számítgatja, s Gergővel bepótolják mindazt, amit a fiaival elmulasztott: hétvégeken nyakukba veszik a vidéket, és felkutatják a környék gombatermő helyeit, hogy a kölyök megismerje az itt honos fajtákat. Nem azért, hogy majdan, felnőtt korában bármikor is úgy érezze, felesleges a szakértő kontrollja. Mert hiszen az ördög, tudjuk, sohasem alszik – bólogat saját bölcsességére barátom, majd nekem szegezi a kérdést: – De ha ilyen könnyen csökkenthetünk neki való kiszolgáltatottságunkon, miért ne tennénk?

Kecskés Istvánné a piaccsarnok gombaszakértője

A huncut németje!

Irta:
Hideg Antal

Egy német építészmérnökkel végigsétáltam az új megyei könyvtár előtti téren. Nagy égés volt. Sommás ítélete így hangzott a tér kialakításáról: „barbár gondolkodás". Mondhatta, hisz arrafelé az efféle díszburkolatnak nem az a célja, hogy a megrendelő pénzét fogyassza, s így-úgy cifrább látványt teremtsen.

Sokféle funkciót kell a díszburkolatnak betöltenie: például a vakok és gyengénlátók közlekedését segíteni. Szükséges a gyalogos közlekedés céljait szolgáló közterület-részeken a fák, a zászlórudak, a biciklitámaszok, a virágágyások, az épületből kifutó lépcsők és rámpák jelzése a burkolat eltérő alakításával. Lehetetlen volt meggyőzni a német építészt, hogy Magyarországon a vakok védelmében nincs közterületi építészeti előírás, a tavaly készült új törvényben sem.

– Még az NDK-ban is volt, évtizedek óta! – mondja, ezzel tovább fokozva a nem éppen hízelgő véleményét.

A kivitelezéssel kapcsolatos megjegyzéseit szemeremből nem idézhetem.

Legfeljebb azt a kifogását, hogy a korrekt új épület előtt az „évtizedes burkolatot" miért toldozgatták meg, miért nem cserélték ki. Hiszen a megemelt virágágyások fala omlik, az SZTK felőli oldalon szintén lepusztult a felület...

– Csak a járdára is ráfutó és a járdaperemmel lépcsőfélét alkotó díszburkolat nem eléggé kopik, mert így kerekesszékkel még nem járható – vetem közbe.

– A fákat is nézd meg! Ezeket 3-4 évente cserélni kell, – mondta az aszott lombú csemetékre bökve, – a horpadások miatt az esőlé sem folyik a m ár eleve szűkre szabott gyökértányérokhoz.

Már nem próbáltam győzködni, hogy ennek a burkolatnak minden négyzetcentimétere későbbi, mint a könyvtár épülete.

Volt ő annyira német, hogy a szemének higgyen.

Kettesfogatok kecskeméti viadala

1978-ban Kecskeméten rendezték meg a IV. négyesfogathajtó világbajnokságot. Húsz év múltán, szeptember 11-13-án megint Kecskemétre figyel a lovas-világ: ezekben a napokban versengenek a világ minden tájáról ideérkező kettesfogathajtók a Hírös Kupáért. Ez a viadal egyben főpróbája az 1999 augusztusában tartandó világbajnokságnak is.

A hetényegyházi Szabó Erika már 14 éves korában versenyzett. Most reménye van arra, hogy bekerül a magyar válogatott csapatba

A verseny színhelye a szabadidőpark. A kellemes környezetben a verseny izgalmait a közönség szórakoztató bemutatókon, sörfesztiválon oldhatja fel. Ami mindennél lényegesebb, mindezekre ingyen léphetnek be az érdeklődők!

Az előkészületek az utolsó fázisba jutottak és minden remény megvan arra, hogy a versenyzők megérkezéséig minden elkészüljön.

Előzetesen nyolc ország nevezett, és a mezőny 40 fős lesz. Még nem dőlt el, hogy hány magyar versenyző indulhat. Az már biztos, hogy nem lesz gyenge csapatunk!

Az indulásra esélyesek névsorában szerepel **Lázár Zoltán** világbajnok, **Lázár Vilmos** VB egyéni ezüstérmes, csapatvilágbajnok (mindketten a Technotext SE válogatottjai). Aztán **Szegedi Gábor** csapatvilágbajnok (Kiskunhalas HŐR Dózsa), és Kecskemét környékéről **Nyul Zoltán** (Lajosmizsei LK), **Szabó Erika** (Hetényegyházi Hullám LK) Az augusztus végi szilvásváradi országos bajnokságon minden kiderül, hisz ott áll rajthoz a teljes magyar élgárda.

Bizonyára sokan és sokfelől érkeznek a három napos kecskeméti rendezvényre, itthonról és külföldről. A kecskemétieknek pedig nem lesz más dolguk, mint szurkolni a hazai versenyzők sikeréért, úgy, hogy közben remekül szórakozzanak is.

Az 1978-as világbajnokságon egyéniben **Bárdos György** nyert, **Fülöp Sándor** második, **Muity Ferenc** harmadik lett. Csapatban a **Bárdos, Fülöp, Papp József** triónak szólt a magyar himnusz.

Akkor és ott jó volt magyarnak lenni. Reméljük nem lesz ez másképpen idén szeptemberben és a jövő év augusztusában sem!

Baranyai Antal

Rex felügyelő és társai Kecskeméten

A rendőrkutyákat nem kényeztetik

Írta:
Magyar Ágnes

A mi Rex felügyelőnket, itt Kecskeméten, Bárónak hívják. A legszebb férfikorban van: 6 éves, ami emberi mértékkel 40-42. A rádiótelefont nem szokása odavinni a gazdinak, ellenben tavaly kontinensünk legjobb kábítószerkereső kutyája lett az erre szakosodott rendőrkutyák első Európa-bajnokságán. Vezetője és kiképzője Tóth István főtörzsőrmester – aki szintén nőtlen, akár csak Rex gazdája a filmsorozatban – a Bács-Kiskun Megyei Rendőrfőkapitányság bűnügyi technikai osztályán belül működő helyszínelő alosztály kutyás csoportjának vezetője. Öt éve dolgozik a rendőrségnél, de a kutyákat már régebb óta kedveli. Első négylábú társa egy dobermann volt.

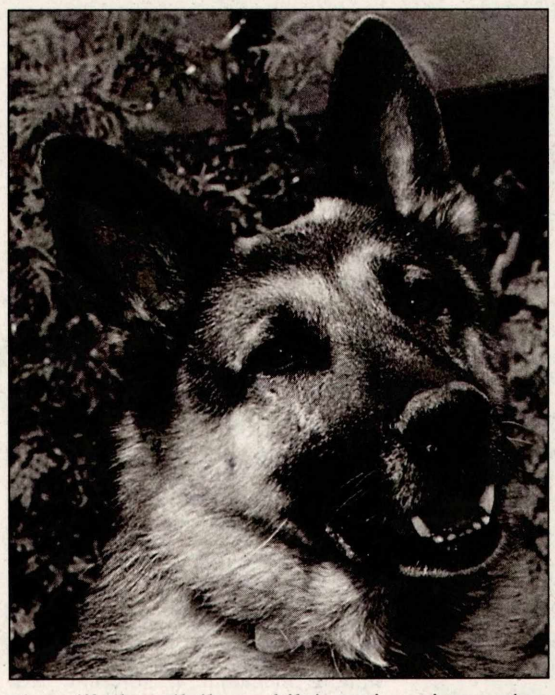
– Milyen a jó rendőrkutya?

– Kitartó. Nem kell feltétlenül szépnek lennie, de azért felismerhető legyen, hogy ez német juhász, az rotweiler. Legyen kemény az agya, hogy jól bírja a munkát. Fontos, hogy szeressen dolgozni, és legyen meg benne a készség a feladatok: keresés, fogás, elhozás ellátására. Ide nem kiállítási „küllemkutyák" kellenek. Sajnos, nagyon nehéz ilyen jó kutyát találni, mert Magyarországon az utóbbi 10 évben a beltenyésztés miatt a német juhász állomány eléggé leromlott. Báró kivétel, mert nem csak jó, hanem küllemre is szép.

(A bajnok, némi noszogatásra, komótosan átballag a szomszéd helyiségből. Impozáns és megfontolt személyiség. Semmi fölösleges ugra-bugra, asztalsöprő farkcsóválás. Egy barátságos oldalba bökés a „főnöknek", egy figyelmes oldalpillantás az idegennek. Nyilván úgy ítéli: közvetlen veszély nincs, így kényelmesen elvackolja magát az íróasztal alatt.)

– Kell szeretni a vezetőnek a kutyát?

– Nem feltétlenül. Jó kapcsolatban kell vele lenni, mint a munkahelyi kollégával. (Tóth István elgondolkodik.) De, igen. A szeretet kell. Csak nem olyan, mint a házi kedvenceknél, babusgatással és kényeztetéssel. Itt alapvető a szakmai hozzáértés. Egy jó kutyát fel kell építeni. Az első kutyámat hozzáértés nélkül próbáltam kiképezni, nem is sikerült.

– Kialakulhat olyan kapcsolat vezető és kutya között, mint amilyen Moser és Rex között van a filmben? Önök például hazavihetik a kutyájukat?

– Igen, van olyan kollégám, aki otthon tartja. Én olyankor szoktam elvinni, amikor látom rajta, hogy szüksége van oldódásra, kikapcsolódásra. Nagyon igénybe veszi a kutyákat ez a munka, időnként nekik is kell a lazítás. A vezető és a kutyája között állandó a kapcsolat, nem csak lehet, hanem kötelező is rendszeresen foglalkozni az állatokkal. Mindenki anyagilag és erkölcsileg felelős a saját kutyájáért.

– Milyen feladatokat kellett megoldaniuk az Európa bajnokságon?

– Három fázisban kellett kábítószert keresni. Volt épületkutatás, teherkocsiban keresés és csomagfelkutatás. Mindegyikben 100-100 pontot lehetett elérni. Nem értünk el maximális pontszámot, mert nem arra törekedtem, hogy minél gyorsabban, hanem hogy minél biztosabban meglegyen a kábítószer.

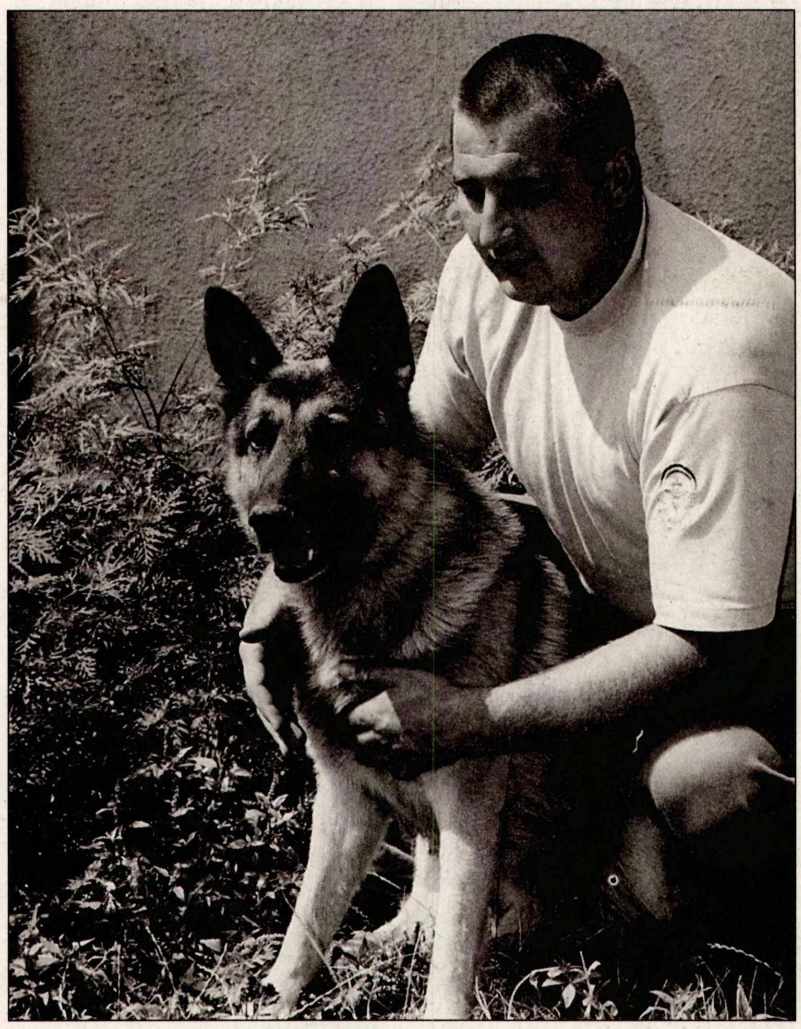
– Mi lesz Báróval, ha nyugdíjba vonul?

– Őt megtartom.

Jópofa sztorit kérek a kutyáról. Tóth István csak hümmög. Úgy látszik, ahogy Báró nem kedveli a magamutogatást, gazdája sem tartozik a sztorizós emberek közé. Inkább „csak" dolgoznak. A csoportvezető szerint Báró igazi szakbarbár: kizárólag a munkája érdekli. De azért ez nincs egészen így. Kint az udvaron, fotózás közben kiderül , hogy játszani is nagyon szeret a gazdával. Pont úgy, mint a képzetlen civilek, „akik" azt sem tudják, mi fán terem a kábítószer.

– Honorálták-e itthon az európa bajnoki eredményt?

– Igen, az ORFK és Gergényi dandártábornok úr is elismerésben és jutalomban részesített.

Tóth István főtörzsőrmester Báróval az európabajnok kábítószerkereső kutyával

A Bács-Kiskun Megyei Rendőrfőkapitányság kecskeméti telepén 14 rendőrkutya van. Közülük kettő rotweiler, a többi német juhász. Szolgálati helyük szerint vannak közbiztonságiak, vagyis járőr- és őrkutyák, valamint bűnügyisek, azaz nyomkövetők, szagazonosítók, kábító- és robbanószerkeresők. Utóbbiakból Kecskeméten, illetve a megyében a rendőrségnél jelenleg csak 1-1 van.

Szaktudásukat az ORFK Dunakeszin lévő kutyavezetőképző, bentlakásos iskolájában szerzik meg. Képzési idejük attól függ, milyen feladatra szánják őket, a kábítószerkereső kutya például 4 hónapig tanul, vezetőjével együtt.

A kutyák és vezetőik ügyeleti rendszerben dolgoznak. Munkájuk fizikailag és idegileg is megterhelő, állandó tréninget igényel.

Amikor a rendőrkutyák kiöregszenek – kutyája válogatja, hogy ez mikor következik be – nyugállományba vonulnak: a vezető hazaviheti vagy odaajándékozzák őket kutyaszerető embereknek. Dunakeszi is visszafogadja őket, és gondoskodik róluk.

Rex felügyelőink megszolgálják a békés nyugdíjas éveket.

Civilizáció?!

Megfékezve halálos járványokat, megzabolázva folyókat, tengereket – időnként már-már saját önpusztító természetét is legyőzve – most újabb, egyelőre kilátástalannak tűnő harcba kénytelen bocsátkozni az emberiség. A kiismerhetetlen – mert ezernyi alakban megjelenő – támadó neve: allergia. Paradox módon azok vannak leginkább kitéve kártételeinek, akik a világ szerencsésebb felén élnek: a gazdag, erősen iparosodott országok polgárai. Sokáig ők maguk se gondoltak bele, hogy kényelmük, anyagi biztonságuk, komfortérzetük ára a – meglehet, csak évek, évtizedek múlva jelentkező – kiszolgáltatottság olyan környezeti hatásokkal szemben, amelyekre szervezetük még vagy már nem tud az erősebb pozíciójából reagálni. Irigyelt embertársaink a mindenekfeletti jólét érdekében összevissza szennyezték környezetüket; mérgezett lett a levegő, a forrás vize, gyilkolni kezdett az ózon, Isten legártatlanabb teremtményei, a növények váltottak ki egyszeriben csak csillapítható, de nem gyógyítható betegségeket.

Legyinthetnénk erre, szenvedjenek a gazdagok! Csakhogy amit ők már felismerni vélnek – hogy nem lehet büntetlenül folytatni a természet megerőszakolását –, annak mi még messze előtte vagyunk. Megmosolyogjuk konok környezetvédőiket, saját zöldjeink erőtlen próbálkozásait még ennyire se méltatjuk. Hogyisne! Majd ha mi is kipróbáltuk már, milyen egy jobb autót vezetni, készen vásárolt ételeinket a frigóból egyenesen a mikróba tenni, mindig-mindig szép ruhában járni-kelni, nos, majd akkor, esetleg, hajlandóak leszünk pár nagylelkű gesztust tenni a Földnek. Leszokunk az égbolton lyukat ütő gázok használatáról, újra megtanulunk ecetes vízzel ablakot pucolni, rehabilitáljuk a légycsapót.

Kuczkáné Kertész Erzsébet a gyerekekkel keresi a parlagfüvet a játszótér melletti parkban

Szerencsére rajtunk már végzetes meggazdagodásunk előtt kitört a kór, s ez talán némi gátat szab csillapíthatatlan fogyasztási étvágyunknak. Dugig tömve az allergiarendelések, patikák, prosperálnak a gyógyszergyárak, a tébé egere a templomba szökik.

Momentán a parlagfű pollenje szedi áldozatait. Ez a vadkendernek is becézett bevándorló (a jenkik küldték nekünk, mikor nagyapa született) csak látszólag nem illik a civilizációs allergiaforrások sorába. De nagyon is az. Ott üti fel a fejét, ahová az ember betette a lábát. Táblákban virít a privatizált – de meg nem művelt – volt tsz-földeken, elhanyagolt portákon, az országutak mentén. Nem terem viszont a valami csoda folytán máig háborítatlan természet-szigeteken, például a Kiskunsági Nemzeti Park szűz területein. De elég egy zöldbe vágyó újgazdag dzsipes kirándulása az érintetlen ősgyepen, a következő nyáron már dúsan virul a parlagfű a kereknyomokban...

Nincs sok választásunk. Vagy úgy próbálunk meg jobban élni, hogy unokáinknak is hagyunk elég levegőt (fát, vizet, élvezhető napsugarat), vagy utódaink jól felfogott érdekében már gyermekeket sem szülünk.

Szabó Klára

Méltatlanul a névadóhoz

Kecskemétnek sok-sok arca van. Még lakótelepeink is különben a más városokban ugyanakkor épülteknél.

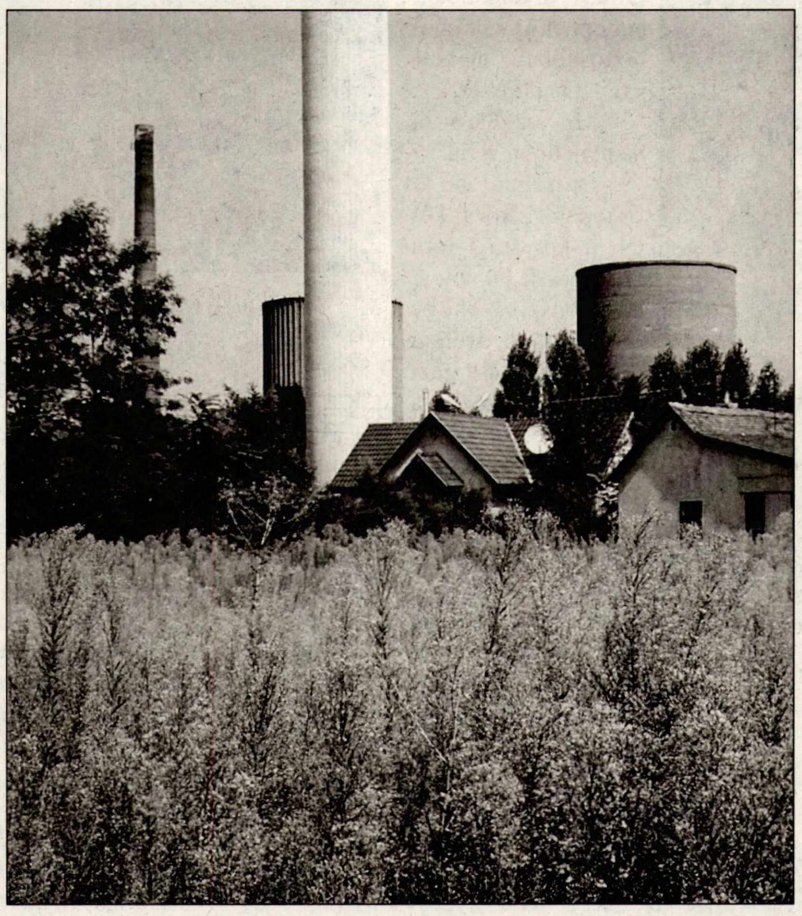
A belváros régi épületei, a családi háza övezetek más-más hangulatot sugároznak, a megújuló Máriaváros hangulatos utcái a nyári estéken romantikus sétára invitálók. A Mária kápolna környéke, az arborétum a kamaszkorú fáival kiváló kirándulóhely. S ne feledkezünk meg a szabadidőparkról, a vízfelület látványa is üdítő az alföldi ember számára.

Ha vendéget kalauzolunk a megyeszékhelyen. Aligha visszük el a Szentistvánvárosba. Nemcsak azért, mert még a kecskemétiek sem igen ismerősek azon a környéken. Pedig a központtól még a távolság se nagy. Az aluljárótól jobbra, letérve a Szolnoki út elején kezdődik, s tart a házgyár elárvult területéig a szent király nevéhez is méltatlan városrész.

Errefelé még csak benzinkút építését se fontolgatja senki, pedig akkor talán készülne követett út, meg ami mindennek a velejárója.

Jó lenne, ha ezt a kietlen Kecskemétet is felfedeznék azok, akiknek szívügye, vagy kötelessége lenne. Mert lehetetlen, hogy az egykori tervek, amelyek ipari telepek helyéül jelölték meg ezt a környéket, örökre a semmibe tűnjenek. Változnak az idők, változnak az elképzelések. De az nem lehet, hogy egy ekkora területtel még csak elképzelése se legyen a város gazdáinak. Hogy a Szentistvánvárosnak mit hoz a jövő? Nem tudjuk. Csak reménykedünk abban, hogy újra felfedezik az értékes területet, s telkei nem csak álmodnak a mozgalmas új életről.

n. m.

A konzervgyártól a házgyárig most még főleg gaztenger borítja a Szentistvánváros nagyrészét.

Az igazság odaát van

Ezúttal ne a filmsorozatra, hanem arra gondoljunk, hogy egyre többen vagyunk kénytelenek, mi kecskemétiek is, bíróságra menni jogaink megóvása érdekében.

A jogerős ítéletet – javarészt első fokon – bizonyítás előzi meg. Ki kell deríteni mi történt. A tényállást a bíró állapítja meg. Ezt összeveti az odaillő, általa alkalmazandó jogszabályokkal, majd ítéletet hoz. De nem azt mondja meg, hogy kinek van igaza.

„A bíróság jogot, nem pedig igazságot szolgáltat" – nyilatkozta dr. Solt Pál, a legfelsőbb Bíróság és az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnöke.

A jog sohasem „a jó és a méltányos művészete" volt. amiként azt a rómaiak megfogalmazták. A jog és az igazság – az erkölcs – közé tehát nem tehetünk egyenlőségjelet: nem egymást teljes mértékben, hanem részben átfedő kategóriák. Mivel jogállamban élünk. az előbbi kap érvényt az utóbbival szemben: a törvényt, a jogszabályt kell betartani.

A bíróság azt fogadja el valóságnak, amit bizonyítani tudunk. És minekünk kell igazolnunk, ha egyszer nekünk áll az érdekünkben, hogy az általunk állított tényt a bíró valónak fogadja el. Ez pedig sok esetben nem könnyű, nem egyszer lehetetlen feladat. Így azután az igazság sokszor odaát marad.

Tanúkat – ez a leggyakoribb bizonyítási mód – kell bejelentenünk a bíróságnak. És a tanúk vagy a valóságnak megfelelően, vagy azzal ellentétesen mondják, vagy hallgatják el mi mindent tettünk. A tanú elvileg azt mondja el, amit a saját két szemével látott, illetve a fülével hallott, sosem azt, amit mások mondtak el neki. Tehát a bíró a tanúvallomást, ennek tartalmát mint a tanú közvetlen tapasztalataira épülő bizonyítékot fogadja el ítélete alapjául. A nem a valóságnak megfelelő döntés hamis tanúvallomásokra épülhet, amennyiben semmiképpen nem derül ki, hogy hamisan tanúskodtak, tehát az ügy lényeges körülményére nézve valótlant állítottak – hazudtak –, elhallgatták a valóságot, polgári, vagy büntetőügyben hamis tárgyi, vagy okirati bizonyítékot szolgáltattak. (Kivételes eset, de előfordulhat.)

Városháza főbejáratának boltívét díszíti ez a magyar Justitia, copfos frizurával bekötött szemmel.

Az eljáró bíró hiába figyelmezteti a tanút a hamis tanúzás törvényes következményeire, esetleg a vallomás-megtagadási jogára. Hiába kérdezi meg, hogy perben, haragban rokonságban állnak-e? Nem ritka, hogy a tanú mégis beszél és elfogult. Elferdített tanúvallomások születnek.

A gyakorlat pedig az, hogy – ha lebukott a hazug tanú – igen kevés esetben indul büntetőeljárás ellene a hamis tanúzás miatt. Amíg az alapügy – az, amelyben hamisan tanúztak – tart, kizárólag az eljáró hatóság tehet feljelentést, ám az esetek zömében nem él vele, hiszen még az ügy legvégén is kiderülhet, a tanú mégsem hazudott. (Olykor a túlterheltség számlájára is írható a feljelentés hiánya.) Végül a dolog valahol elsikkad az igazságszolgáltatás néha nem éppen olajozottan működő gépezetében.

Mindezzel összefüggő kérdés a tanúvédelem. A tanúk nem egy esetben azért nem merik elmondani az igazságot, mert előzőleg megfenyegették őket. A tanúnak egyelőre nem lehet védője, ügyvédje. A tanúvédelemről szóló, valamint az új büntetőeljárási törvényben lesznek rájuk vonatkozó szabályok.

Az igazmondás olyan erkölcsi mérce, amelyet gyakran nem szívesen követnek az emberek. Jogi eszközökkel többé-kevésbé rá lehetne – és rá is kell – szorítani mindenkit az őszinteségre.

Kemény, hazug világban élünk, erősítsük meg szívünket.

Ideális állapot úgysem lesz, de törekednünk kell rá.

Addig meg az igazság – olykor – odaát marad.

Benczúr Csaba

Akikről sosem írnak az újságok

Éjszaka. Még mindig 30 fok felett. Aludni nem lehet. Írni kéne. Valami szenzációt. Rekordról. Vagy valami rendkívülit. Már mindent kitaláltak. Mindent megírtak. És a kisember? De kik is ők?

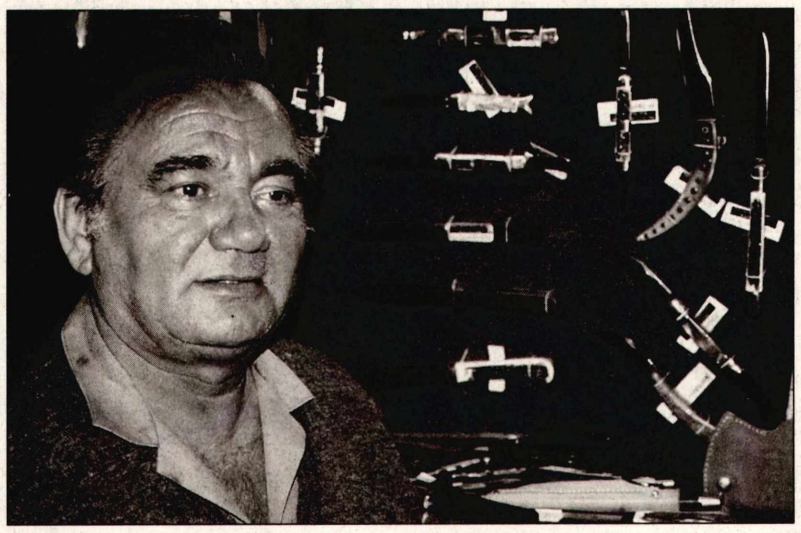
Akik becsületesen végzik a dolgukat, és segély nélkül megélnek; akik mindig megadják a kölcsönt; akik fölsöprik a házuk elejét, sőt néha még locsolnak is; akiket nem érint a bankcsőd vagy a tőzsdekrach; akik betartják a határidőt és komolyan veszik a szerződéseket; akik nemcsak szidják a kutyapiszkot, de el is takarítják; akik jegyet vesznek az autóbuszon; akiknek nem rabolják el a gyerekét; akik a robbantásnál legfeljebb civil áldozatok lehetnek; akik békében és háborúban csak statisztikai adatok; akiknek nem maffiózó a rokona; akik még meg tudják különböztetni a gazt és a dísznövényt; akik éppúgy szeretnek és gyűlölnek, ölelnek és dühöngenek, mint bárki más, de tudják mi a tisztesség; akik akár másmilyenek is lehetnének, de mégis önmaguk bírnak maradni?

Akik nélkül nem lehetnének nagyok a nagyok, gazdagok a gazdagok, háborúk a háborúk. Akik a vállukon viszik a várost és a világot.

Szóljon róluk a hír, egyszer írjon róluk az újság. Köszönjük meg nekik. Nélkülük nem volna semmi. Nélkülük nem lehet semmi. Nélkülük akár el se kezdjék, de értük még érdemes folytatni. Akiket pedig zavarnak, azokat zavarják el...

–h –s

A hétköznapok művésze

Polyák Imre a népművészet mestere

Polyák Imre késesmester fél évszázada Kecskeméten él és dolgozik. Munkásságát számos díjjal, oklevéllel ismerték el. A Népi Iparművészeti Múzeumban (Kecskemét, Serfőző u. 19/a) augusztus 28-ától kiállításon mutatják be a messze földön híres mester alkotásait a közönségnek.

A Kinizsi utcai műhelyben példás rendben sorakoznak az acél megmunkálására váró üllők, satuk, lemezvágók, az izzító kemencék, a végső forma kialakítására használatos köszörűk, a víz-, és olajfürdők, melyek az acélpengék tartósságát biztosítják.

A kés nyelének a formálásához vasat, sárgarezet, külső burkolataként különböző fémeket, fát, csontot, szarut, gyöngyházat, elefántcsontot használ a mester díszítésként.

A penge és a nyél elkészítése után, a két rész összedolgozása után nyeri el végső formáját a kés.

Az asztalon szerszámok, eszközök, anyagok, a megmunkálásra előkészített acélpengék, a bicskanyelek faanyaga, a berakásra váró finom rajzolatú sárgaréz állatfigurák, a csontfaragáshoz előkészített anyagok halmozódnak. A kézifűrészelés, a szegecselés, a faragás mesterfogásainak alkalmazásával nyeri el a kés a végső formáját. Azt a formát, amiért országszerte keresik a mester által készített zsebkéseket, vagyis bicskákat. A műhelyhez kapcsolódó eladótérben a késeken és bicskákon kívül bárdok, balták, borotvák. Aztán a specialitások: szemző-, szűcs-, papírvágókés. És még mennyi más, például különféle gépek kései is, kelletik magukat a leendő vásárlók előtt.

A mester-művész a kiskunfélegyházi Eördög Gyula műhelyében sajátította el a szakmát. 1949-ben Kecskeméten telepedett le. Iparengedélyt nem kapott, nagyüzemi termelésben vehetett csak részt. De nem adta föl: 1969-ben végre sikerült kiváltani az iparengedélyt és önálló mesterként tehetsége és szakmai tudása birtokában a szép és különleges tárgyak készítésébe foghatott.

Sikert, elismerést hoztak számára ezek az évek. 1970-től a debreceni és a hortobágyi vásárokon váltak keresetté kései. Rendszeresen részt vett bemutatókon, kiállításokon.

A néprajzzal foglalkozók körében is ismertté váltak munkái. 1987-ben elnyerte a népi iparművész címet. 1993-ban aranykoszorús mester lett, 1997-ben a népművészet mestere kitüntetésben részesült.

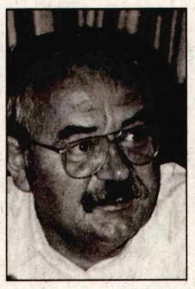
Október 31-ig láthatják a mester életművét bemutató kiállítást a Népi Iparművészeti Múzeumban.

Akinek volt már kezében Polyák-bicska, netán zsebében, retiküljében ott lapul egy példány, azt nem kell meggyőzni arról, hogy Polyák Imre késes- és köszörűsmester a hétköznapi eszközök virtuóz művésze.

D.K.M.

● **Bodócs Ferenc,** a másik neves kecskeméti késes-köszörűs – több mint száz éves dinasztia – mestere is elismeréssel nyilatkozik kollégája munkásságáról:
– Van a szakmánknak jövője. Nem vagyunk egymásnak konkurenciája, csináljuk a magunk dolgát. Húsz éve a legjobb viszonyban vagyunk, mindig segítettünk egymáson.

A város gyökerei

dr. Csatári Bálint
A Magyar Tudományos Akadémia RKK Alföldi Tudományos Intézetének igazgatója

A település színtere, kerete és eredménye is a teljes gazdasági, társadalmi átalakulásnak – mondta Enyedi György akadémikus székfoglalójában. Ez a mondat jutott eszembe először, amikor kézbe vettem a Székelyné Kőrösi Ilona Kecskemét anno című könyvét, amely Képek a régi Kecskemétről alcímet is viseli.

Milyen csodálatos is volt ez a színtér, amelynek legszebb részleteiben ma is gyönyörködhetünk. E tér azonban nem pusztán méltóságteljes épületeket, már ma alig, vagy egyáltalán nem látható utcarészleteket, tanyákat, szőlőket, iparos-műhelyeket jelent pusztán. Hanem, mint a definíció mondja: keretet is, melyet nagyszerű vagy éppen egyszerű emberek formáltak a maguk képére. A színtér és a keret, illetve a keretet kitöltő emberek együttes megjelenése a képeken pedig maga az a települési harmónia, amelyet lapról lapra haladva lelhetünk, fedezhetünk fel a könyvben. Bizonyára sokan vannak ma is, akik keresik, sőt igyekeznek megtalálni ezt a harmóniát. Mint a szerző írja, hálásak lehetünk azoknak a fényképészeknek, sőt, talán kimondható: fotóművészeknek, akik megérezték s megőrizték mindezt az utókor számára.

S a színtér és a keret már jelzi, hogy a századforduló Kecskemétje eredményes, sikeres város volt. Gazdasága virágzott, polgársága emelkedőben volt, s bár a képekből világosan tükröződnek a társadalmi egyenlőtlenségek is, az úgynevezett tipikus alföldi paraszt-polgári társadalom és mentalitás nyitott rendszer volt. Lehetőséget adott a paraszti sorból való polgári kiemelkedésre, ugyanakkor a polgárok jó része gazdálkodott is, ismerte, sőt elismerte a paraszti munka értékeit. A közösen vállalt, s elfogadott „eredmény és érték" maga a tisztességes munka, a tanulás, a talán közösen is vállalt viselkedés- és öltözködéskultúra volt. Vélhetően mindezek együttes hatása és eredménye a múlt századvég képeken is megörökített és a könyvben nagy élvezettel, szellemi és lelki felüdüléssel tanulmányozható Kecskemétje.

Mélységesen igaza van Goethenek amikor azt írja, semmit sem szabad visszakívánnunk, ami elmúlt, csak az örökké új van, amely a múlt kibővített elemeiből formálódik, mert az igazi vágy mindig alkotó újat teremt. Ahhoz azonban, hogy ezen gyönyörű gondolatnak érvényt szerezhessünk, ismernünk kell a múltat. Ehhez segít hozzá ez a könyv.

A fő tanulság számomra a kutató és e recenziót író számára az, hogy vannak gyökereink. Igaz, hogy az azokból kihajtó fát, azaz városunkat, Kecskemétet a képek elkészülte után számos olyan hatás, nyesés, vágás érte, amely lehetetlenné tette a múlt kibővített elemeiből való táplálkozást, de most már igazából semmi, semmilyen politika és ideológia nem akadályozhatja meg, hogy ezt tegyük. Keressük, sőt vállaljuk hát ezeket a gyökereket, s teremtsünk mindig – belőlük is táplálkozó – alkotó újat. Éppolyan harmóniában a környezetünkkel, a helyi társadalmunkkal, mint a könyv lapjain feltűnő eleink tették.

Székelyné Kőrösi Ilona 191 oldalas, tíz fejezetre tagolt képes albuma teljességgel alkalmas erre.

Köszönet érte neki, és segítőinek.

Székelyné Kőrösi Ilona a Kecskeméti TV-nek nyilatkozik

Hogyan jelölünk az önkormányzatokba?

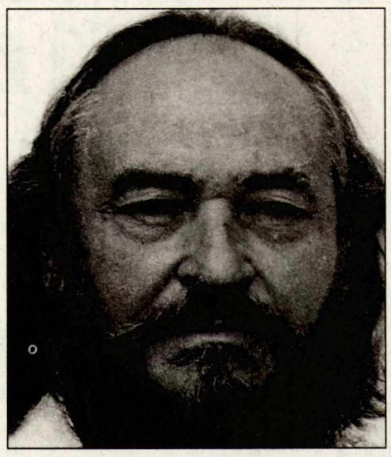
Városi önkormányzati képviselő-jelöltet ajánlani a sárga színű ajánlószelvény kitöltésével és a jelöltnek vagy megbízottjának történő átadásával lehet. Képviselő-jelölt az lesz, akit az egyéni választókerület választópolgárainak legalább 1 %-a jelöltnek ajánlott. A képviselői helyek 40 %-át a pártok kompenzációs listái között osztják el, amelyekre a vesztes jelöltek szavazatait összesítik.

A polgármesterjelöltet ajánlani a rózsaszínű ajánlószelvény kitöltésével és a jelöltnek vagy megbízottjának történő átadásával lehet. Egy választópolgár csak egy polgármester-jelöltet ajánlhat. Polgármesterjelölt az lehet, akit a 100 ezernél kevesebb lakosú település választópolgárainak 2 %-a, de legalább háromszáz, a 100 ezernél több lakosú település választópolgárainak 1 %-a, de legalább kettőezer választópolgár jelöltnek ajánlott. Polgármester az lesz, aki a legtöbb szavazatot kapta a választáson.

A település választópolgárai **helyi kisebbségi önkormányzatot** akkor választhatnak, ha azt öt, magát azonos kisebbséghez tartozónak valló választópolgár kezdeményezte. Az a kisebbség alakíthat majd sajtát önkormányzatot, amelynek jelöltjeire legalább száz választópolgár érvényesen szavazott.

A választók nyilvántartásával, igazolásával és a választásokkal összefüggő valamennyi kérdéssel a város jegyzője foglalkozik.

Túri tűzzománc világa
Korunk mecénásai

Budapest V. kerületében, a Hercegprímás utca 14-16 szám alatti Szakorvosi Rendelőintézetben augusztus 20-án adják át **Túri Endre** festőművész tűzzománc plasztikáját.

A művész, a hazai zománcművészet ismert alkotója, az épület belső terében kialakított csigalépcső feljáratához egy 2,2 méter átmérőjű földgömböt alkotott a hosszúsági és szélességi körök erővonal rendszerével, míg az egyenlítőn a tizenkét állatövet szimbolizáló reliefet helyezett el.

A csillagképek megjelenítésére alkotott kettős figuráit magas domborművekké formálta a vörösréz lemez míves megmunkálásával. A színgazdagságot rekeszzománc technikával teremtette meg. Az önálló kompozíciós igénnyel megformált reliefek szín- és térhatásuk kiteljesedésével egymás mellé kerülve számos esztétikai és információs értéket közvetítenek a szemlélőnek. A nagyméretű, áttört gömbfelület kialakítása, a tűzzománc képek rejtett technikával történő rögzítése technikai bravúrnak számít ebben a művészeti ágban.

Az alkotás megvalósulása bizonyítja, hogy az állami mecenatúra lehetősége – ez esetben az V. kerület önkormányzata révén – adott, és igénybe vehető. **D.K.M.**

Kiss Béla felvétele

Újra itthon Krisztián

Az egykori Budai Dezső általános iskolában Gaál Csaba tanár úr a nyolc éves Szabó Krisztián kezébe adta a pingpongütőt. Az azóta eltelt tizennégy év eredményei bizonyították, hogy a választás jó volt.

A Kecskeméti Spartacusban Vad Sándor és Reisz Tibor voltak az első szakedzői Krisztiánnak. Tízéves korában „kölcsönadták" a Kecskeméti Tejipar felnőtt csapatának, segített is abban, hogy megnyerjék a megyei bajnokságot. Egy év után már a Szpari felnőtt csapatában ütötte a labdát. Négy év alatt Fodor Miklós vezetőedző irányításával lépésről lépésre jutottak az NB I. A osztályig, ahol mindmáig „tanyáznak".

Ifjúsági világbajnokságon a válogatottal Ljubljanában járt. 1993-ban, az európa bajnokságon bronzérmet nyert.

Az érettségi és a katonaság más feladatok elé állította Krisztiánt. Bár a magyar felnőtt válogatott keretbe meghívták, az edzésekre nem tudott Budapestre följárni.

Újabb lendületet a leszerelés után vett Krisztián sportpályafutása: idegenlégiós lett a Frankfurt melletti Kleinwallstadt bundesligás csapatában. Egy évet töltött Németországban, de csak azért ennyit, mert a Spartacusnak szüksége volt játékára. Krisztián nem mondott nemet a hazahívó szónak!

Az anyaegyesület számít a tapasztalt játékosra, hiszen a Szpari történetében először áll a szuperliga kapujában. S ha minden jól megy, a magyar felnőtt válogatott tagjaként jövő májusban, a világbajnokságon szurkolhatunk Szabó Krisztiánnak.

Be ne fürödjünk!

Bizonyára még sokan emlékeznek arra a lehetetlen helyzetre, hogy amikor májusban a megelőlegzett nyár a nyakunkba szakadt, de a város strandjai nem fogadták az enyhülést keresőket.. Mi volt ennek az oka?

A rendszerváltást követően a korábban állami tulajdont képező vízmű vállalatok kezelésében lévő vagyontárgyak közül az önkormányzatok kezelésébe kerültek a fürdők, uszodák és a vízellátástól idegen funkciójú egyéb vagyontárgyak, például a szállodák, kempingek.

Kecskeméten ezek közül az önmagukat ellátni nem képes, folyamatos tőkeinvesztíciót igénylő fürdők és uszoda került önkormányzati tulajdonba. Az önkormányzat e vagyon működtetéséhez központi segítséget nem kap, azt saját bevételei terhére kénytelen működtetni. A fenntartás és a korszerűsítés költségei meg folyamatosan növekednek. A vagyonkezelés jelenlegi formája egyfajta gondnokolási tevékenységre csökken források hiányában. A helyzet következménye egy minden oldali hiányérzet és elégedetlenség. Az önkormányzatnak nincs több pénze a létesítmények fejlesztésére, jóllehet törvény írja elő 2001. évi határidővel e fürdők korszerűsítésének teendőit. De nem csak a polgárok érzik a fonák helyzet következményeit, az idegenforgalmi érték az eladható minőségi árualap hiányában veszendőbe megy. Magyarán, Kecskemét turisztikai vonzása is csökken.

Lehetne tenni valamit ennek a lehetetlen helyzetnek a megoldására?

Van javaslat a megoldásra!

A jelenleg a Bácsvíz Rt. tulajdonában lévő idegenforgalmi ágazat két szállodája és a kempingje, továbbá a kecskeméti önkormányzat tulajdonolta uszoda, sportcsarnok, széktói stadion, a széktói strand, a szabadidő központ „összevonásával" egy koncentrált vagyonkezelési központban működtetve részvénytársasággá, vagy közhasznú társasággá alakulhatna.

Együtt értékesebb

Ezek a létesítmények egységes kezelésben olyan értéket képviselnek, amely vonzaná a működő tőkét, és nem kellene azt külön-külön "felhajtani". Másrészt 60 kilométeres körzetben olyan idegenforgalmi centrum alakulna ki, amely szolgáltatásaival fellendítené még a tanyai turizmust is. Hiszen a táj nyújtotta élmények mellé felsorakoztathatnánk a gyógyfürdőzés, a nyári egyre gazdagabb kulturális kínálatot, sportolási lehetőségeket. Ebből a jótékony hatásból a várost környező kis települések idegenforgalma is profitálhatna, sőt, egyfajta kistérségi központként működve Bács-Kiskun megye északi részének idegenforgalmi fellendülését is eredményezhetné.

A szomszédoknak is hasznos

A környező települések önkormányzatai, melyek a Bácsvíz Rt. -hez tartoznak, szintén érdekeltek e vagyon nyereséges működtetésében, hiszen az rt., vagy a közhasznú társaság osztalékából részesülve haszonhoz juthatnának. Mindamellett még számos munkalehetőség teremtődne a helyben képzett idegenforgalmi szakemberek számára.

A kecskeméti gyógyvíz – bár kitermelhető mennyisége véges – ugyancsak alkalmas a magasabb szinten való értékesítésre, éppen a minőségi szolgáltatások révén.

Ennek a koncentrált szervezetnek a létrehozása döntés kérdése, hiszen a technológiai rendszerek egymásra épültek és függetlenül a tulajdonosok személyétől szerves egységet képeznek, mind energetikai, mint topológiai szempontból.

A sport, mint áru egyre nagyobb értéket képvisel. Gondoljunk csak a lovassport immár hagyományosnak mondható rendezvényeire. De nem kisebb a lehetőség a gyógyturizmus fellendítése, hisz világszerte felértékelődött az egészség.

Nyugaton nincsenek termálvizek, ritkák a gyógyforrások, azonkívül túl drágák is: tehát az árversenyben is kedvező lenne a helyzetünk.

Európa két és fél óra távolság

Az autópálya két és fél óra alatt elérhetővé tette nyugat-Európa számára Kecskemétet, és ez új vendégkört is idecsábíthat.

E javaslatomat már 1997-ben is összeállítottam, de azóta sem merült fel olyan gond, amely az elképzelés megvalósíthatatlanságát bizonyítaná.

Ma is csak azt mondom, Kecskemét számára ez az ágazat lehetne az egyik kitörési pont az ezredfordulóra.

Szénási Tibor
sportigazgató

A Kecskeméti Katona József Színház 1998/99-es 102. évadjának bérleti előadásai

A **Csárdáskirálynő** operett a Monarchiából
Újabb Zrínyiász feltámadt századfordulós regény zenével
Szabad szél szovjet óceánjáró operett
A királyasszony lovagja (Ruy Blas) romantikus dráma
A **Magyar Menyegző** verses-zenés színmű a lengyel magyar századfordulóról

Bérletárak öt nagyszínházi és egy kamaraszínházi előadásra:

	Katona Bérlet	Egyéb	Diák-nyugdíjas
I. helyár	4.500 Ft	3.000 Ft	2.400 Ft
II. helyár	3.500 Ft	2.000 Ft	1.600 Ft
II. helyár	2.500 Ft	1.200 Ft	1.200 Ft

Közönségünk kérésére az alábbi bérletsorozatokat újraindítjuk!
Páger Antal, Bajor Gizi, Kada Elek, Apáczai Csere János, Petőfi Sándor

Bérletezés: 1998. szeptember 1-től
Kecskemét, Katona József tér 5., a Színház Szervezési Irodája
Telefon: 76/481-064, 76/483-283/106.
Nyitvatartási idő munkanapokon: 11-19 óráig (hétfő szünnap)
A régi bérlőink helyeit 1998. szeptember 12-ig tartjuk fenn.
A Színház a műsorváltoztatás jogát fenntartja!

Az élet munka

Beszélgetés Ittzés Mihály főiskolai tanárral, a Kodály Intézet igazgatóhelyettesével, aki a Pedagógus Napon a Magyar Köztársaság Kiskeresztje kitüntetésben részesült oktató, kutató és tudományszervező munkássága elismeréseként.

– Ittzés Tanár Úr, ahogy a legtöbben ismerik 1970 óta él Kecskeméten. Mennyire érzi magát kecskemétinek?

– Nem elég az, hogy itt élek? De ez inkább abban mutatkozik meg, hogy mennyire érint mindaz, ami van, illetve ami nincs, hogy mennyire érdeklődöm a város iránt. A munkámat szeretem, ez feltétlenül segíti a városhoz való kötődést. Néhány olyan emberrel is találkoztam itt, akik korábban a tanítványaim vagy éppen diáktársaim voltak.

– Mit tart előnyösnek és mit negatívnak a városban?

Nem minden a pénzhiány

Jónak tartom a város kulturális lehetőségeit. Az itteni emberek tudják értékelni nem túl régi hagyományaikat, még akkor is, ha ez nem egy épített hagyomány, nem kapcsolódik például egy történelmi városmag köré, mint több dunántúli településen. Ugyanakkor a város sok tekintetben elmarad saját lehetőségei mögött. Tudom, hogy ez nagyrészt a pénzhiány következménye, de nagyon sokszor szemléleti probléma: felelőtlenség, nemtörődömség, vagy éppen rosszindulat, vandalizmus.

A polgár felelőssége

– Gondolom ez a felelősség és aggodalom késztette arra, hogy alapítóként csatlakozzon a Kecskeméti Konzervatív Polgári Kör szervezetéhez. Mit lehetne tenni?

– A kecskeméti értelmiség többet és jobban pártolhatná a kultúrát: viszonylag szűk az a kör, akiket koncerteken, kiállításokon, színházban, irodalmi eseteken lehet látni.

– Intézeti tevékenysége az oktatáson kívül kiadványok gondozására és tudományos publikációkra is kiterjed. Mennyire segítik egymást a különböző feladatok?

– A szaktudományos munka és a publikálás bizonyos mértékig elvárás, de az attól is függ, hogy kinek mennyire van rá tehetsége, késztetése. A koncert elhangzik, egy-egy cikket, tanulmányt 20 év múlva is el lehet olvasni, feltéve, ha az tartalmilag helytálló. A most készülő tanulmánykötetben például több régebbi cikkem is szerepel, némi – főleg a jegyzetekre vonatkozó – kiegészítéssel. Szakmailag minden korábbi írásomat vállalom, de esetleg ma másképp, bátrabban fogalmaznék.

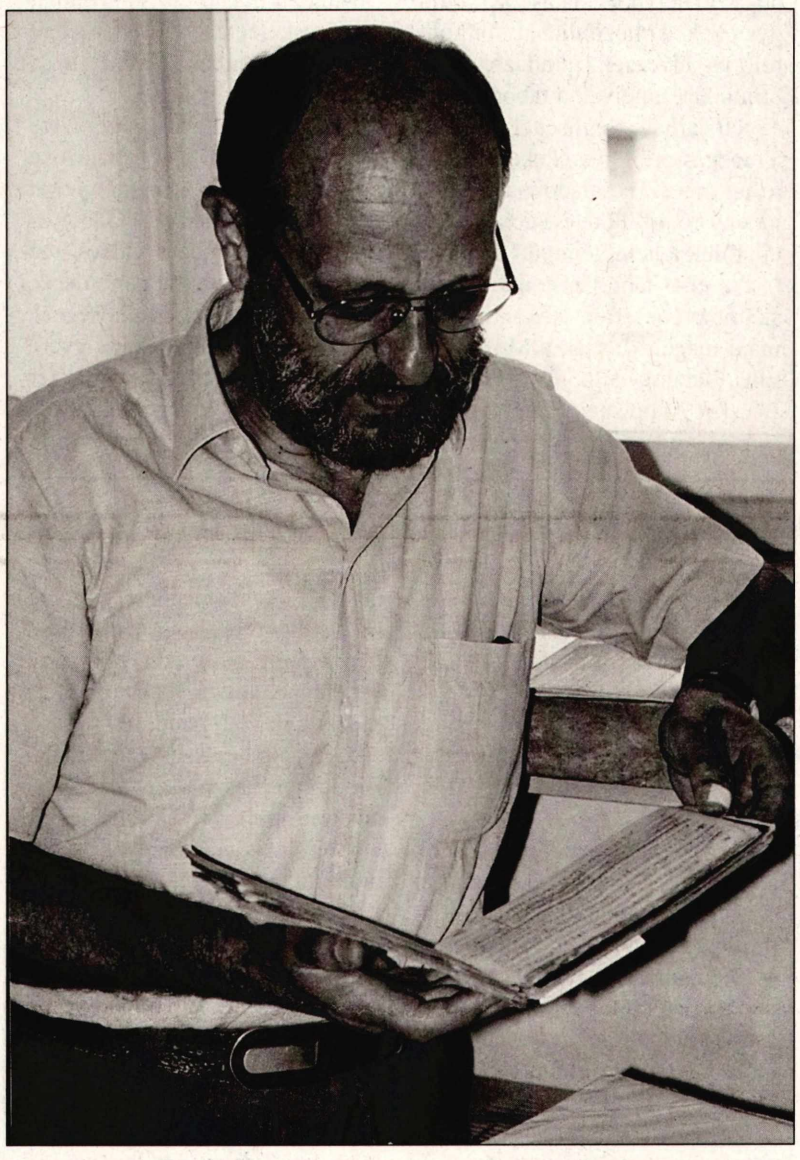
Az én írásaim inkább gyakorló zenepedagógusoknak szólnak, viszonylag kevés közöttük a nehezebb, szaktudományi jellegű tanulmány.

Kiadványok, amelyeknek a szerzője, vagy a szerkesztője:

In memoriam Nemesszeghy Márta, M.Bodon Pál, Vásárhelyi Zoltán, Ady-Kodály Emléknapok – Kecskemét, Adalékok Kecskemét zenei életéhez, A Kodály Intézet Évkönyve I.,II.,III.

A kecskeméti Kodály Intézet központja a világ minden táján ismert és alkalmazott Kodály-pedagógiának

A kutató munka után a családi ház kertjében pihenésként dolgozik

– Doráti Antal éppen Kodállyal kapcsolatban nyilatkozta, hogy minden szerzőnek van divatja: időnként felélénkül az érdeklődés, máskor lelanyhul. Jelenleg nem tudok olyanról, aki fő témaként Kodály életművével foglalkozna.

Nem tudom mi ennek az oka, de jó lenne, ha akadna valaki, aki zenetudományi és a zenetörténészi végzettséggel folytatná a megkezdett munkát.

– Mit tart ma is fontos üzenetnek Kodály életművében?

– Manapság a közéletben, a világ dolgairól alkotott véleményekben sok olyan kérdésről hallhatunk (például a magyarságról és Európáról, Kelet és Nyugat kapcsolatáról, a nemzeti öntudatról és mások megbecsüléséről, konzervativizmus és liberalizmus dilemmáiról), amelyekkel kapcsolatban ma is kevés időszerűbb és időálló gondolatot találhatunk, mint Kodály Tanár Úr írásaiban.

Ezeket nem elsősorban zenészeknek, de politikusoknak, a közélet iránt érdeklődőknek kellene tanulmányozniuk. S természetesen zeneművei is ugyanezekről hordoznak lírai vagy éppen drámai üzeneteket.

– Családjának minden tagja kiemelkedő egyéniség a szakmájában...

– Mindenki éli a maga életét: egy-egy szakmát művelnek, de azt elég sokszínűen. Más a felfogásuk, egyik konzervatívabb, másik jobban vonzódik az avantgarde-hoz, de ez nem zárja ki az eredmények kölcsönös elismerését.

– A zene mellett mivel foglalkozik legszívesebben?

– Sajnos kevés az idő arra, hogy az ember olyan témákban is tájékozódjon, ami nem kapcsolódik közvetlenül a munkájához.

Nem tudom kikre érvényes az az állítólagos szociológiai tény, hogy az embereknek egyre több a szabadidejük. Én úgy látom, hogy körülöttem mindenki nagyon elfoglalt, nincs ideje egy jó könyvvel elvonulni...

Különösen érzem ezt, amióta kertes házban lakom. A kert nagy ajándék és nagy rabság...

Az interjút
Horváth Ágnes
készítette

A család:

- **Ittzésné Kövendi Kata – középiskolai angol nyelvtanár, elismert szaktekintély, nemzetközi szervezetek tisztségviselője, konferenciák állandó résztvevője;**
- **Ittzés Tamás – hegedű művésztanár, a Bohém Ragtime Band alapítója és vezetője, legutóbb az Európa Nap rendezvényeit vezette a főtéren;**
- **Ittzés Gergely – fuvola művésztanár, Győrött a Tanárképző Intézetben, Vácott a Zeneművészeti Szakközépiskolában tanít;**
- **Ittzés Ádám – az ELTE történész szakos hallgatója, kiváló tanulmányi eredménnyel.**

– Munkásságai közvetve-közvetlenül Kodály életművéhez kapcsolódik. Váltásokat hangoztató korunkban érdemes évtizeden át kötődni egy ügyhöz, egy témához?

– Nem kényszerpálya ugyanazon a területen működni, hiszen ebben is jelen van a sokszínűség: a pedagógiai munka, az adatfeltárás, vagy az írás egymást segíti és egészíti ki. 30 év után is érezheti úgy az ember, hogy még nem tud eleget, mindig van mit kutatni vagy közölni egy-egy témáról.

Talán, ha az intézetben az adminisztratív munkám kevesebb lenne, akkor több időm jutna a Kodály Zoltánné felkérésére készülő Kodály-bibliográfia összeállítására is.

– A fiatal nemzedék mennyire elkötelezettje a Kodály-kutatásnak?

A Tanár Úrról mondják egykori tanítványai

- **Kiss Katalin** tanácsos, Kecskemét Polgármesteri Hivatal:

Ittzés Mihály tudása, a zene iránti alázata, szerénysége, műveltsége, embertársai iránt tanúsított tisztelete soha el nem halványuló példát jelent számomra, különösen, ha Bartók műveivel illusztrált Aranymetszés-előadására gondolok.

- **Keresztszeghy Istvánné** tanár (magyar-történelem), Kandó Kálmán Szakközépiskola:

Számomra ő a mérce, szakmai igényesség, emberi tartás és tisztesség szempontjából egyaránt.

Jó lenne, ha sok olyan tanár lenne közöttünk, aki képes pozitív hatást gyakorolni a tanítványaira, úgy, mint ahogy én tapasztalhattam a Tanár Úr növendékeként..

- **Lammerné Száraz Edit** humánpolitikai főelőadó, OTP Délalföldi Régió Igazgatósága:

Példát adott emberségből és olyan értékrendet, amelyet érdemes továbbörökíteni utódainkra. Lelkünkbe építette a zene nyelvét és szeretetét, amelyet az egész világon megértenek. Ezáltal életünk és kapcsolataink minőségét olyan elemekkel gazdagította, amelyeket az idő múlásával egyre jobban értünk és értékelünk.

Egyesületi bemutatkozó

● Az **Álláskeresők Kecskeméti Egyesülete** 1991-ben alakult helyi munkanélküliekből. Azóta – az alapszabályhoz hűen – legalább hatezer álláskeresőnek igyekezett segíteni érdekképviselettel, álláslehetőségek feltárásával és közvetítésével, képzések, tanfolyamok ajánlásával, jogi, egészségügyi, szociális, vagy mentális tanácsadással.

A feladatok hatékonyabb ellátása érdekében együttműködési szerződést kötöttünk a város önkormányzatával, amely lehetőségeihez mérten erkölcsileg és anyagilag is évről évre támogatást ad. Ugyanígy a Bács-Kiskun megyei Munkaügyi Központ Kecskeméti Kirendeltsége és támogatja egyesületünk munkáját.

A Hálózat a Demokráciáért program szakértői bizottság meg kívánja szilárdítani a polgárok érdekében kialakított jó kapcsolatokat. Az Álláskeresők Kecskeméti Egyesületének pályázatát elfogadva a United Way International nevében eljáró Demokratikus Jogok Fejlesztéséért Alapítvány (igazgató Nizák Péter) egy IBM számítógépet és egy nyomtatót szavazott meg a közhasznú foglalkoztatás támogatására.

Az Álláskeresők Kecskeméti Egyesületének tagjai felkínálják szolgáltatásaikat sorstársaiknak a Civil Szervezetek Házában, amely a Kápolna utca 24. sz. alatt található.

Lazicsné Várkői Judit
egyesületi elnök

● **Mosolygó Szemekért Alapítvány** célja a fogyatékos gyermekek és fiatalok nevelésének, gondozásának, társadalmi beilleszkedésének segítése. Székhelyünk a kecskeméti Nyíri úti Általános Iskola és Speciális Szakiskola. (Kecskemét, Nyíri út 30.)

Lehetőségeink szerint Kecskemét és vonzáskörzete valamennyi rászoruló gyermekének szeretnénk segítséget nyújtani.

A mozgássérült értelmi fogyatékos gyermekek számára lehetőség nyílt egy speciális gyógykezelés alkalmazására. Ezt egy budapesti orvoscsoport végzi. A gyerekek utaztatásában jelenleg a Máltai Szeretetszolgálat segít. Célunk egy olyan jármű beszerzése, amely hosszú távon megoldaná az utaztatás problémáját.

A szakirányú és szakmai képzés elősegítése érdekében az egyesületnek helyt adó intézménnyel és a Fogyatékos Fiatalokat Foglalkoztató Közhasznú Társasággal állunk szoros kapcsolatban. A képesítést szerzők tevékenységüket a közeljövőben létrehozandó Beszerzési és Értékesítési Szövetkezetben folytathatnák.

A fiatal fogyatékosok többsége szociálisan hátrányos helyzetben él, megsegítésükre időszakonként gyűjtéseket szervezünk. A különféle művelődési és sportrendezvényeken való részvételüket – nézőként, vagy szereplőként – elősegítjük. A tehetséges gyermekek kibontakozását támogatjuk. Az érintett családok egymást megismerő és segítő közösségének kialakításán munkálkodunk.

Alapítványunk nyitott, bárki csatlakozhat hozzánk, aki céljainkkal egyetért.

Mihály László
kuratóriumi elnök

Olvasóinkhoz!

A Köztér első számának olvasóval találkozva nagy örömet szerzett az elfogadó fogadtatás. Többen megállítottak, hogy felírassák címüket, ahová kérik a lapot. Ugyanerről számoltak be munkatársaink is. Most már biztos, hogy a lapalapítók szándékai találkoztak a kecskemétiek igényeivel.

Még azt a minősítést is vállaljuk, hogy örömlap vagyunk. Az vesse ránk az első követ, aki az öröm helyett a szomorúságot, vidámság helyett a bánatot választja. Tudjuk jól, hogy az élet nem egy habostorta, és számtalan gond, baj nehezíti az életünket, de aki csak az árnyékos oldalt választja, annak nehezebb megküzdenie a hétköznapi akadályokkal.

Most, hogy már nyolc oldalra bővíthettük lapunkat – változatlanul grátisz nyújtva át olvasóinknak Kérjük munkánkhoz segítségüket. Ha kedvük tartja, töltsék ki az alábbi szelvényt, s küldjék be. Ha véleményüket is leírják, annak külön örvendünk! A beküldött szelvények novemberben sorsoláson vesznek részt, a díjak: kerékpár, fényképezőgép, ajándékcsomagok.

(a szerk.)

Kérem a Köztér című lapot részemre ingyenesen megküldeni

Név: .....
Pontos cím: .....
Telefonszám: .....
Amiről szívesen olvasnék: .....
.....
.....
Akit szeretnék megismerni: .....
.....
Véleményem a Köztérről: .....
.....

Cím: 6001 Kecskemét pf.: 483 vagy County Press Kft. Deák tér 5.

Táborozás télen, nyáron

A kecskeméti Hajdu Ági, Nagy Edit, Szalai Feri és a többiek táboroztak Szolnokon is.

A mozgássérült gyerekek számára Bács-Kiskun megyében először 1980-ban szerveztek táborozást. Már az első alkalommal megmutatkozott az ötlet hasznossága. Mert nemcsak arról volt szó, hogy a helyhez, lakáshoz kötött gyerekek kimozduljanak otthonról, és élvezzék mindazokat az örömöket, amelyek a táborozással együtt járnak. Segítséget jelentett a mozgássérült gyerekeket áldozatosan nevelő családoknak, hogy ha egy rövid időre is, de átvállalták tőlük a nem könnyű feladatot.

Az első táborozást már szinte számbavehetetlen sok követte, majd megalakították a Mozgássérült Fiatalok Klubját 1987-ben, Bácskai Andrásné vezetésével.

Mert jó az, hogy a gondokon együtt próbálnak úrrá lenni, jó az is, hogy egymásnak erőt adva egyre önállóbbá válnak. És jó az is, hogy van egy hely, ahol jól érzik magukat.

Minden hónap utolsó szombatján Kecskeméten, az I. sz Családsegítő Központban (Ferency u. 1.) találkoznak a klubtagok.

A soronkövetkező összejövetelen például újra felidézik azokat az emlékezetes eseményeket, amelyeket a ballószögi Gábor tanyán örökített meg a videokamera. Mert ha hiszik, ha nem: dacára a homoktengernek, és a hőségnek, remekül érezték magukat a gyerekek. Az pedig számukra már természetes, hogy lovagoltak is.

Közhasznú szervezetekről

Írta:
dr. Brúszel László
ügyvéd

A közhasznú szervezetek azok a nem kormányzati és nem haszonelvű (angol kifejezéssel nonprofit) szervezetek, amelyek a közszolgáltatások területén végeznek a szűkebb-tágabb közösség és a vele együttműködő személy számára hasznos tevékenységet. A törvény szerint közhasznú szervezetté minősíthető a Magyarországon nyilvántartásba vett társadalmi szervezet (kivéve a biztosító egyesület, és politikai párt, valamint a munkáltatói és a munkavállalói érdekképviseleti szervezet), az alapítvány, a közalapítvány, a közhasznú társaság és a köztestület, ez utóbbi akkor, ha a létrehozásáról szól törvény azt lehetővé eszi. Lehetséges az is, hogy egy szervezet már létrehozásakor, a reá irányadó szabályok szerinti bírósági nyilvántartásba vétellel vagy bejegyzéssel egyidejűleg kéri a közhasznú szervezetté minősítését. A törvény két fokozatát ismeri ezen szervezeteknek, úgy mint közhasznú szervezet és a kiemelkedően közhasznú szervezet. A kettő között – mint ahogyan elnevezésük is sejteti – komoly minőségi különbség van, amelynek feltételeit a törvény pontosan meghatározza.

A törvény 22 pontban sorolja fel a közhasznú tevékenységi fajtákat (egészségmegőrzés, szociális tevékenység, környezetvédelem, sport, stb.) amelyek közül legalább egynek a szervezet céljai között kell szerepelni.

Ha pedig egy szervezet kiemelkedően közhasznú szervezeti minősítést szeretne, akkor még az előbbi alapkövetelmények teljesítésén túl olyan feladatokat is el kell látnia, amelyről a törvény, vagy annak felhatalmazása alapján más jogszabály (pl. önkormányzati rendelet) rendelkezése szerint, valamely állami szervnek, vagy helyi önkormányzatnak kell gondoskodnia (pl. szociális gondozás). Emellett a kiemelkedően közhasznú szervezet tevékenységének és gazdálkodásának adatait legfontosabb helyi vagy az országos sajtó útján is nyilvánosságra kell hoznia, természetesen magának a szervezetnek.

A szervezet működésére és gazdálkodására vonatkozóan is nagyon fontos rendelkezéseket tartalmaz az új törvény. Csak a közhasznú szervezet írásbeli meghatalmazásával gyűjthető adomány a szervezet számára, és ez a gyűjtés nem járhat az adományozók zaklatásával, személyhez fűződő jogaik és emberi méltóságuk sérelmével.

Év végén úgynevezett közhasznúsági jelentést kell elfogadnia a szervezet legfőbb szervének, amelyből kiderül, mekkora bevételre tett szert és azzal mit is csinált, kinek adott belőle, milyen célokra.

Ebbe a jelentésbe bárki betekinthet a törvény erejénél fogva.

Hajtogatók

A fővédnök, Kecskemét polgármestere távollétében **dr. Karlóczainé Kelemen Marianne**, a hazai papír-pedagógia szaktekintélye nyitotta meg a Magyar Origami Kör jubileumi találkozóját augusztus 8-án. Mint emlékezetes, éppen tíz évvel ezelőtt két tucat kecskeméti művész és pedagógus alakította meg e sajátos alkotói műhely országos egyesületét, amely jelenleg 240 magyar és csaknem száz (!) holland tagot számlál.

Az éves közgyűlés kiegészítette a kör vezetőségét, így **Kricskovics Zsuzsanna** elnök és **Király Gabriella**, **Rimár Zsuzsanna**, **Szekér Ferenc** szekció-titkárok mellett a sajtó és közönségkapcsolatok területét **dr. Kriston Vízi József** ápolja ezentúl.

Az ország legkülönbözőbb településein, főként oktatási intézményekben működő papírhajtogatók legközelebb november 14-16 között gyűlnek össze ismét.

Kricskovics Zsuzsanna

Egyesületek

Első Kecskeméti Lions Klub,
Klapka u. 4. dr. Frank Emil.
Műhely- Művészeti Egyesület,
Rákóczi u.1. Benes József.
Természetgyógyászati Egyesület,
Deák Ferenc tér 1.
dr Tamasi József.
Értelmi Fogyatékosok
Érdekvédelmi Szervezete,
Katona J. tér 8.Szilvási László.
Eszperantó Egyesület,
Deák tér 1. Vörös László.
Jazzbarátok Egyesülete,
Katona J. tér 4. Stúder Béla.
Megyei Népművészeti Egyesület,
Gáspár u.11. dr. Bánszky Pál.
Ars Nova Énekegyüttes,
Kéttemplomköz 1. Kiss Katalin.
Zenekedvelők Egyesülete
(KEZEK). Bihar u.6.
Palotás József.

folytatjuk

Köztér
Kecskeméti közéleti lap
Szerkesztő: Nagy Mária
A szerkesztőség címe:
6001 Kecskemét pf.: 483
Telefon: 06-30/28-25-17
Fax: 76/410-260,485-720
Kiadja: a County Press
Rendezvényszervező Iroda
6000 Kecskemét, Deák tér 5.
Felelős kiadó: Székely Zsolt
Előkészítés: Hőbör Zsolt
Nyomtatja a Lajosmizsei Nyomda.
Igazgató: Burján Norbert
ISSN 1418-9712
A fotókat Tóth Sándor készítette.